עולת ראיה — לעשרת ימי תשובה

שיר המעלות ממעמקים . כשאנו אומרים אחד, שהוא ההוראה שאין במציאות שום רשות אחרת ורצון אחד שולט כלל כ"א רצון הבורא ית', ומלכותו בכל משלה, אנו מגביהים קול, שזה ראוי להיות בפרסום, אבל מלכות לעומת זה רומז כענין נפרד אלא שההכרה לעשות גזירת המלך, וזהו בחשאי שא"א להגלות. והפנימי בזה התכלית, מהפירוד הנראה, כדי שיגיע אמתת האור הגדול של המעלה המיוחדת לנפש האדם שקנתה דוקא ע"י אפשרות טיבועה ברע, הוא יין המשומר באמת ממגע זרים, כי מי יעלה בהר ה', וערל וטמא לא יבא אל הבית. ברוך החונן לאדם דעת. רק ע"י ענין התשובה יהי' הפירסום של תיקון זה, הנולד מאור החדש של ריחוק מקום המתקרב ממעמקים, בסיוע מסותר שלא בגילוי כלל. ע"כ ביוה"כ שהוא מיוחד לתשובה אז לא יזיק פרסום ענין הפירוד ותכליתו בהחזרתו לטוב גמור ממעמקים. וע"כ כתב האריז"ל לומר בעשי"ת ממעמקים קראתיך. ממעמקים באה התשובה, מעומק גדול זה שאין הנפש היחידית האישית לגביה חטיבה בפני עצמה, אלא המשך מהגדולה ההויתית הכללית. הרצון של התשובה נוגע ברצון העולמי, במקורו העליון, וכיון שהזרם הכביר של שטף החיים הרצוניים פונה להיטיב, מיד נחלים רבים שוטפים בכל מלא היש לגלות את הטוב. ולהיטיב לכל. גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם, ויחיד שעשה תשובה מוחלין לו ולעולם כולו. בצנור הגדול, שלשד החיים העצמיים שוטף שם, מתגלה האחדות של כל היש במקורו, וברוח החיים המרחף של התשובה מתחדש הכל לטובה עליונה, מאירה ומצוחצחת. התשובה באה משאיפת המציאות כולה להיות יותר טובה ומזוככת, יותר חסינה ומעולה ממה שהיא. בתוך חפץ זה חבוי כח חיים של התגברות על המדה המוגבלת של ההויה ועל חולשותיה. והתשובה הפרטית של האדם היחיד, וק"ו של הצבור, שואבת היא את כוחה ממקור חיים זה, שהוא פועל תמיד בעוזו פעולה בלתי פוסקת. התשובה היא תמיד שרויהבלב, אפילו בעת החטא עצמו התשובה גנוזה היא בנשמה, והיא שולחת את קויה, שהם מתגלים אח"כ בעת שבא הנוחם הקורא לתשובה. בעומק ההויה של החיים המציאותיים מונחת התשובה, מפני שהיא קדמה לעולם, וטרם שבא החטא כבר מוכנת התשובה ממנו. על כן אין דבר בטוח בעולם כמו התשובה, וסוף הכל לשוב לתקון, וק"ו שישראל מובטחים ועומדים לעשות תשובה, להתקרב אל הרצון המקורי שלהם, להגשים בחיים את טבע נשמתם, למרות כל קירות הברזל העוצרים החוצצים בעד התגלותו של טבע איתן זה.